

יָנֻצְקָאַרְטִּיסְטִּיקָה
יִסְרָאֵל תְּכִירָה קֹרְצֶזָּק

על הדורות

מאת: יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך ט', עמ' 281-279

תרגום: אורי אורלב

באשר ירד שלג ויכסה את הפל, מצבם של הדורותים היהיה בכפי רע. אולי אפילו יש מזון מפתחת לשalg אבל איך אפשר לדעת היכן לחתור כדי להגיע אליו? ומי הktoror יוכל לחטור רק במקורה. וכך התחלמי לפזר גרים מפעל המלוון, אבל זה לא היה נום. בקשתי משימיך שיחבר לי קרשן, עכשו אני שופך על המקרש. בקץ המלוון היה פתוות ומפעם לפעם הדורותים היו נקנסים לחדר ווישבים על העצים. אני ישבתי ללא תנוועה, וכך לא פחדו. אבל כאמור פעמים רבות נכנסתי במפטיע, אך הדורותים לא הצליחו למצא את המלוון מרוב פחד, התעופף בבהלה, התונש בקריות ונפצעו. אחר כך דפקתי תמיד על חדרת לפני שיכנסתי למדרי.

בקשתי עכשו את הזג שיחתך לי חתיכה קטעה מזוגית המלוון כדי שהדורות יכולים לאכל בין המלוונות ובם ייה להם קצת יותר מס. אין ספק שמאכבים ישפר.

מאפיי שישנה עיר אחת שכח היונים כל כך מביתות, שאין פוחדות מאנשים בכלל. גם אם יבוא אדם זר, אפילו מארץ אחרת, היונים לא יוכחות מפנו, לא בוחרות כלל ואוכלות ישר מהיד. מכל העולם באים אנשים לבקר באזחה עיר ומתחפשים. אם ישנה עיר זאת באיטליה אפשר לגרם לדורותים להתנהג כמו בורשה. אבל מה לעשות כדי שהחטоловים לא יתפסו אותם? מפני שילדים אמרו לי שראו חתול אכל דרור. אולי ישבתי להפסיק לשפוך להם גרים, כדי שלא יחדרו לפחד ויזהר מהתဂורדים. בראה שהדרותים לא די חכמים כדי לדעת את הפל.

וזוד משחו שפעציב אותו, הקטנות הבלתי פוסקות בינויהם. לא כל מתקוטטים, אבל רבים מאוד. השקטים יותר מעדיפים לוטר על האכל, מפני שלא אוחבים להתקוטט. יושבים בהם על מסגרת המלוון ומתקינים עד שהאחרים יסתלקו. אני בבר מפיר דרור אחד שמו; מגרש את כלם. לא חשוב במה גרים ייש על המקרש, הוא לא אוכל וכל הזמן מגרש את האחרים. לעיתים הם מתעופפים וממשיכים להתקוטט באוויר. הרבה פעמים ראייתי קרבות בין תרגולים, אבל פעמים ראייתי קרב בו תרגול אותו מלמעלה בראש. מרבה פעמים ראייתי קרבות בין מיריבו, בראה ברי לינר ותרגול היהודי. זה היה קרב אכזרי מאוד. התרגול היה כל מכך בזם וכל פעם קשנפל היה מתקבב בין השיחים ותרגול ההודו לא יכול היה להתקתק לשם, מפני שקייה גדול מז. התרגול נח קצת ושוב יצא להלחים. ובסוף של דבר נאם התרגול והתרגול ההודו נאלץ לעבר לדשא אחר. הדורותים לא נלחמים彼此ה אכזרית כל כך. אף פעם לא ראייתי דם, אפילו לא ראייתי שמרתו זה לזה נוצאות. אם כי בשעה שעבירה בגבאו אליו דרור אחד עם זנב מעוקם לנמרי מצה. בכל פעם זה הימי אותו לפיה. הוא היה עצבני מאוד, ואולי באיזו קשתה שברו לו את החזב. לדרורים רבים חסרות קצת נזונות בזבוב. מזכיר בזבוב לעיו כי שעה שם רוצים להפחיד זה את זה, הם זוקפים את הנטונות. רציתי להניא אותך מלהתקוטט ובכל פעם קשחתחilio רקעתי ברגלים או מפחתי פה כדי שיפסיקו. אבל הם לא הבינו – והנחתתי להם. יש גם דורותים אמיצים, שלא מתקוטטים, אבל אינם פוחדים. ככל אני מקיש בכסא על הרצפה כלם בוחרים, אבל אחד בזה עומד, מותם את צנאו ומסתכל לכל הכוונים, ואחר כך חוזר לאכל בשלווה.

מלאיתי בבר שטי מחברות על הדורותים שלו.